

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.I.35.641/2019/8.

A tanács tagjai: dr. Lomnici Zoltán a tanács elnöke
dr. Stefancsik Márta előadó bíró
dr. Huber Gábor bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: dr. Hadnagy József egyéni ügyvéd

Az alperes: alperes neve

Az alperes képviselője: dr. Simó Balázs kamarai jogtanácsos

A per tárgya: adóvégrehajtás tárgyában hozott közigazgatási határozat

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2019. augusztus 30-án kelt 37.K.31.249/2019/13. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 37.K.31.249/2019/13. számú ítéletének felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érinti, felülvizsgálati kérelemmel támadott részében hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

A felülvizsgálati eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes tulajdonát képezi ahelyrajzi számú, természetbentalálható ingatlan (a továbbiakban: végrehajtás alá vont ingatlan), amelyre 2006-ban 69.283.000 forint kölcsön és járulékai erejéig a felperes szülei javára jelzálogjog, 2018. január 10-én 21.000 Ft főkövetelés és járulékai erejéig önálló bírósági végrehajtó javára, majd 2018. május 28-án 11.382.546 Ft főkövetelés és járulékai erejéig a Magyar Állam javára végrehajtási jog lett bejegyezve. Az ingatlan 2017. május 8-tól a felperes

bejelentett tartózkodási helye. Budapest Önkormányzata által kiállított értékbizonyítvány szerint az ingatlan becsértéke beköltözhetően 110.880.000 Ft, lakottan 77.600.000 Ft.

- [2] A Megyei Kormányhivatal Járási Hivatala, mint behajtást kérő hatóság megkeresései (2017. augusztus 3. - 2017. augusztus 18.) alapján a Nemzeti Adó- és Vámhivatal (NAV) Adó- és Vámigazgatósága (a továbbiakban: végrehajtást fogantatosító elsőfokú adóhatóság) 2017. augusztus 22-én kelt irataival fizetési felszólítást küldött a felperesnek tartozása rendezésére.
- [3] A felhívások eredménytelensége folytán a 2018. június 4-én - 2016. december 9. és augusztus 14. közötti esedékességű - 424.993 Ft egyéb köztartozás erejéig a végrehajtás alá vont ingatlanra végrehajtási jog behajtást kérő javára történő bejegyzése iránt kereste meg az ingatlanügyi hatóságot. A felperes intézkedés ellen előterjesztett végrehajtási kifogását a NAV Fellebbviteli Igazgatósága (a továbbiakban: másodfokú adóhatóság) a 2018. augusztus 13. napján kelt, végzésével elutasította, a végrehajtást fogantatosító elsőfokú adóhatóság intézkedését helybenhagyta. A másodfokú adóhatóság végzésével szemben a felperes fellebbezéssel élt, melyhez csatolta lakcímkártyáját, amely szerint a végrehajtás alá vont ingatlan a bejelentett tartózkodási helyéül szolgál. A másodfokú adóhatóság a fellebbezésre tekintettel a 2018. augusztus 31-én kelt végzésével saját hatáskörben módosította korábbi döntését, a végrehajtási cselekményt megsemmisítette, és az elsőfokú adóhatóság útján intézkedett a végrehajtási jog törlése iránt.
- [4] A felperes 2018. március 26-án és június 29-én fizetési kedvezmény iránti kérelmet nyújtott be az adóhatóságnál, amelyet az elbírálására hatáskörrel rendelkező behajtást kérő hatóságnak továbbított.
- [5] A végrehajtást fogantatosító elsőfokú adóhatóság a 2018. október 31-én a végrehajtás alá vont ingatlanon tartott helyszíni szemle alapján megállapította, hogy az nem szolgál a felperes lakóhelyéül, lakatlan, majd a 2018. november 7-én kelt megkereséssel ismételtlen kezdeményezte a végrehajtási jog ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzését, az újabb megkeresés miatt imár 431.760,- Ft erejéig; az intézkedéssel szemben a felperes végrehajtási kifogással élt. A másodfokú adóhatóság az ügyintézési határidőt a 2018. december 19. napján kelt, végzéssel 30 nappal az ügy bonyolultsága és a tényállás összetettsége miatt meghosszabbította, majd a 2019. január 11-én kelt végzésével az intézkedést helybenhagyta, a kifogást elutasította.
- [6] A felperes ezen végzéssel szemben előterjesztett fellebbezését az alperes a 2019. március 6-án kelt, végzésével helybenhagyta.
- [7] Határozatát az adóhatóság által fogantatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvény (a továbbiakban: Avt.) 7. § (1) bekezdésére, 16. § (1) bekezdés a) pontjára, 30. § (1) bekezdésére, 51. §-ára, 52. § (1), (3), (4), (7) bekezdéseire, a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 136. § (1) bekezdésére, 138. § (2) bekezdésére alapította.
- [8] Indokolása szerint az adóhatóság végrehajtást folytat 13.315.821 Ft tartozás behajtása érdekében a felperes, mint adós ellen. A tárgyi ügyben a behajtást kérő járasi hivatal megkeresése alapján törvényes kötelezettségét teljesítve intézkedett a végrehajtást fogantatosító elsőfokú adóhatóság a végrehajtási jog bejegyzése iránt.
- [9] A végrehajtás alá vont ingatlan a lakcímkártyán lévő bejegyzés ellenére a helyszíni szemlén tapasztaltak (gáz- és áramszolgáltatás kikapcsolása, az ingatlan lakatlan, üres, a felperes neve a postaládán nem szerepel) alapján nem szolgálja a felperes és vele együtt elő közvetlen hozzátartozói lakhatását, így arra a végrehajtás elrendelése jogszerű volt annak ellenére, hogy a tartozás az 500.000 Ft-ot nem haladja meg. Alaptalannak ítélte a felperes

azon hivatkozását, hogy az ingatlan forgalmi értékét meghaladó jelzálogjogra figyelemmel mellőzendő lett volna a végrehajtás elrendelése. Kifejtette, hogy erre az adóhatóságnak csak lehetősége van, de kötelezettsége nincs. A tartozás megtérülésére végrehajtás alá vonható vagyon hiányában ingófogalás, jövedelem-leltetés, hatósági átutalási megbízás útján nincs lehetőség, így az ingatlan-végrehajtás elrendelése indokolt volt. Rögzítette, hogy a 2018. március 26-án, az esedékességtől számított 8 napon túl előterjesztett fizetési kedvezmény iránti kérelem nem eredményezhette a végrehajtás szünetelését.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [10] A felperes az adóhatóság végleges végzésével szemben előterjesztett keresetében annak megváltoztatását, a végrehajtási kifogásának helyt adó döntés meghozatalát, a végrehajtási jog törlését kérte.
- [11] Hivatkozása szerint a végrehajtási kifogás elbírálása során az Avt. 26. §-a értelmében az eljárási határidő meghosszabbítására nincs törvényes lehetőség, de arra is csak az adóhatóság vezetője jogosult az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Air.) 50. § (2) bekezdése szerint, így a másodfokú adóhatóság végzése jogszabálysértő, továbbá az eljárás nem felel meg az Air. 2. §-ban foglalt, az eljárás lehető leggyorsabb intézésére vonatkozó kötelezettségnek.
- [12] Előadása szerint valótlan, hogy a végrehajtás alá vont ingatlan üres és lakatlan; az lakcímkártyája szerint 2017. május 8-tól a tartózkodási helye, az áram- és gázszolgáltatás elzárására csak annyit jelent, hogy a lakás alacsonyabb komfortfokozatú, a postaládán 2018. november 3-án pótolta a nevét, az ide küldött több mint 120 postai küldeményt átvette. A 2018. október 31-én a végrehajtó nem volt a lakásban, így megállapításai a közhiteles nyilvántartás cáfolatára alkalmatlanok. Az alperes ezáltal megsértette az Avt. 52. § (1) bekezdését, amely alapján nincs helye ingatlan végrehajtásnak 500.000,- Ft-ot meg nem haladó tartozás esetén az adós lakhatását szolgáló lakóingatlanra.
- [13] Álláspontja szerint sérült az Avt. 30. § (2) bekezdése is, ugyanis a végrehajtandó összeg 65 db, 10.000.- Ft-ot meg nem haladó tartozásból áll, amelyek más-más eljárásban, más-más időpontokban keletkeztek, ezek összevonásának, így behajtásukra ingatlan-végrehajtásnak nincs helye.
- [14] Érekelmezte, hogy az adóhatóság nem alkalmazta az Avt. 52. § (4) bekezdését: a zálogteher magasabb összegű, mint az ingatlan értéke, a tartozás behajtása nem lehetséges, így az adóhatóság megsértette az Air. 3. §-ában foglalt jóhiszeműen eljárás kötelezettségét.
- [15] Előadta, hogy a végrehajtási eljárásról csak a 2018. március 26-án benyújtott - és az 5 napos törvényi határidő ellenére az adóhatóság által a behajtást kérő hatósághoz csak 2018. június 11-én továbbított - fizetési kedvezmény iránti kérelmére

indult eljárás során értesült 2018. május 18-án meghozott , illetve 2018. augusztus 17-én kelt NAV iratokból, így a végrehajtási eljárás megindítására az Avt. 16. § (1) bekezdés a) pontja szerint szünetelés alatt került sor.

- [16] A végrehajtást foganatosító hatóság a 2018. június 29-i fizetési kedvezmény iránti kérelmét is az Avt. 110. § (1) bekezdésének és az Air. 2. §-ának megsértésével, késedelmesen, csak 2018. szeptember 18-án továbbította a behajtást kérő hatóságnak, amely a kérelmeket a 2018. november 7-i végrehajtói intézkedésig, sőt azóta sem bírálta el, az Avt. 16. § (1) bekezdés a) pontja alapján a végrehajtási eljárás szünetelt a végrehajtói intézkedéskor.
- [17] Hangsúlyozta, hogy a 2016-2017-ben esedékessé vált tartozások idejében még nem volt hatályban az Avt. és a 8 napos szabály, ennek tehát a felperes nem tehetett eleget.
- [18] Bizonyítási indítványt terjesztett elő a másodfokú adóhatóság 2018. november 9-én kelt, másodfokú határozatának (amely megállapította, hogy egyedül él a végrehajtás alá vont ingatlanban), az állandó lakóhelyeként bejelentett címen lefolytatott helyszíni eljárás jegyzőkönyvének (melyből kiderül, hogy azon a címen nem lakik), az elsőfokú bíróság előtt 37.K.31.251/2019. számú ügyben csatolt DVD lemezen rögzített videónak és fényképeknek (a végrehajtás alá vont ingatlanban lakik) a beszerzése iránt.
- [19] Alperes védiratában a kereset elutasítását kérte a végzésében foglaltak alapján. Elismerte, hogy a felperes fizetési kedvezmény iránti kérelmét az Avt. 110. § (2) bekezdésében foglalt 5 napos határidőn túl továbbította a behajtást kérő részére, ez azonban álláspontja szerint az ügy érdemére nem volt kihatással, mivel a behajtást kérő hatóság a kérelemtől való tudomásszerzést követően nem kérte az adóhatóságtól az eljárás szüneteltetését, az adóhatóság a végrehajtás foganatosítása során jogszerűen járt el. Előadta, hogy az Air. 50. § (1), (2) bekezdései értelmében lehetőség van az ügyintézési határidő 30 nappal történő, indokolt meghosszabbítására, amelyre az adóhatóság vezetője jogosult. A másodfokú adóhatóság hatáskörét és illetékességét a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény 4. § (2) bekezdés b) pontja, 9. § (1) bekezdése, az Air. 25. § (1) bekezdése, valamint a NAV szerveinek hatásköréről és illetékességéről szóló 485/2015. (XII. 29.) Korm. rendelet 11. § a) pontja alapozta meg. A másodfokú adóhatóság vezetője, egyben a hatáskör gyakorlója az igazgató, ezért a határidő hosszabbításáról szóló végzés kiadmányozására az igazgató nevében és megbízásából jogszerűen került sor.

A jogerős ítélet

- [20] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a keresetet elutasította.

- [21] Ítéletének indokolása szerint az ügyintézési határidő meghosszabbításáról a végrehajtási eljárásban is van törvényes lehetőség, a másodfokú hatóság vezetője megbízásából a főosztályvezető által kiadmányozott végzés megfelel az Air. 50. § (2) bekezdésében foglaltaknak. Megállapította, hogy a fizetési kedvezmény iránti kérelmek - alperes által is elismert - késedelmes továbbítása az ügy érdemét nem érintette, mivel azok a tartozások eredeti esedékességéhez (2016-2017) képest 8 napon túl érkeztek az adóhatósághoz.
- [22] Kifejtette, hogy Avt. 16. § (1) bekezdés a) pontja szerint a végrehajtási eljárás akkor szünetel a fizetési kedvezmény iránti kérelem adóhatósághoz történő megérkezését követő naptól a kérelmet elbíráló döntés véglegessé válásának napjáig, ha az adós fizetési kedvezmény iránti kérelmét a tartozás esedékességét követő 8 napon belül nyújtja be. A T/17782. törvényjavaslat 16-17. §-aihoz fűzött indokolás szerint „a javaslat alapján kizárólag a tartozás esedékességét követően 8 napon belül benyújtott fizetési kedvezményi kérelemre szünetel a végrehajtás. Ez lényegében az adótartozások tekintetében benyújtott fizetési kedvezményi kérelmek esetében érvényesül. A megkeresésre folytatott végrehajtások esetében a fizetési kedvezményi kérelmek benyújtására minden bizonnyal a végrehajtás elrendelését megelőzően sor került, ezért utóbbi tartozások esetében nem indokolt a már elrendelt végrehajtást követően ismételten a végrehajtási eljárás elhúzódását eredményező szabályozás megalkotása”. Az előterjesztői indokolás alapján megállapította, hogy a törvény célja az volt, hogy a megkeresésre folytatott végrehajtási eljárásokat nem szünetelteti a fizetési kedvezmény iránti kérelem benyújtása. Rögzítette, hogy a 2018. január 1-jével hatályba lépett Avt. 128. § (1) bekezdése értelmében az Avt. 16. §-át az adóhatóságnak a hatályba lépésekor folyamatban lévő, illetve azt követően indult végrehajtási eljárásokra is alkalmazni kellett.
- [23] Az Avt. 30. § (2) bekezdése, 7. § (1) bekezdés 17. pontja (nettó tartozás fogalma), 22. pontja (tartozás fogalma) alapján megállapította, hogy az Avt. 52. § (1) bekezdésében foglalt 500 000 Ft összeghatár szempontjából az adós egyes fizetési kötelezettségeit nem külön-külön, hanem összeszámítva kell figyelembe venni, mivel a tartozásnak a fenti felsorolás alapján különféle eredetű, eltérő jogcímen keletkezett fizetési kötelezettségek is a részét képezik. A viszonylag alacsony összegű tartozást felhalmozó adósnak is számolnia kell az ingatlanára foganatosítandó végrehajtás veszélyével.
- [24] Részletesen értékelte a felperes lakóhelyének megállapítására vonatkozó bizonyítékokat, és arra az álláspontra helyezkedett, hogy az adóhatóság helytállóan döntött arról, hogy a végrehajtás alá vont ingatlan nem a felperes lakóhelye.
- [25] Az Avt. 52. § (4) bekezdésének megsértésével kapcsolatban kifejtette, hogy az adóhatóság mérlegelési jogkörben döntött a jelzálogjoggal terhelt ingatlan vonatkozásában a végrehajtás módjáról, határozata megfelel a közigazgatási perrendtartásról szóló 017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 85. § (5) bekezdésében foglaltaknak, mert a közigazgatási szerv hatáskörét a mérlegelésre való felhatalmazásának keretei között gyakorolta, a mérlegelés szempontjai és azok okszerűsége a döntéséből megállapíthatók, a felperes tartozásainak behajtása - egyéb végrehajtható vagyontárgyak, ingóságok, illetve jövedelem hiányában - egyéb úton nem valószínűsíthető, így az ingatlan végrehajtás az egyetlen forma, amelytől a megtérülés várható.
- [26] Megállapította, hogy az adóhatóság jóhiszeműen, megkülönböztetés nélkül, a jogszabályok és az eljárási alapelvek betartásával járt el.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [27] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és

- elsődlegesen az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását, másodlagosan az alperesi határozat hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte.
- [28] Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti az Avt. 16. § (1) bekezdés a) pontját, 30. § (2) bekezdését, 52. § (1) bekezdését, 111. § (1) bekezdését, a Kp. 85. § (5) bekezdését, az Air. 3. és 5. §-ában foglalt alapelveket.
- [29] Előadta, hogy az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte a fizetési kedvezmény iránti kérelmeinek joghatását, a jogalkotó szándékát. Az Avt. 111. § (1) bekezdése kifejezetten előírja az Avt. 16. §-ának alkalmazását a megkeresés alapján folytatott végrehajtási eljárásokra. Utalt arra, hogy a tartozások keletkezésekor az Avt. még még nem volt hatályban, így azok esedékességétől számított 8 napon belül kérelmét nem tudta előterjeszteni. Álláspontja szerint az adóhatóság fizetési felhívásától számított 8 napon belül előterjesztett kérelmei az eljárás szünetelését eredményezték, amely folytán a végrehajtás megindításának nem volt helye. Hangsúlyozta, hogy az adóhatóság késedelmesen is továbbította kérelmeit a behajtást kérő hatóságnak, ezáltal sérült az Air. 3. §-a.
- [30] Megismételte kereseti álláspontját, mely szerint az Avt. 30. § (2) bekezdése alapján 10.000 Ft-ot meg nem haladó tartozás esetén az adóhatóság csak fizetési felhívást küld, nem pedig ingatlanra rendeli el a végrehajtást. A kis összegű tartozások összeszámításának nincs helye, az 500.000 Ft-ot el nem érő tartozása behajtására a lakhatását szolgáló ingatlan lefoglalása jogszabálysértő volt.
- [31] Alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban való fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [32] A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.
- [33] A jogerős ítélettel szemben a Kp. 115. § (1) bekezdése alapján jogszabálysértésre hivatkozással van helye felülvizsgálatnak. A Kp. 115. § (2) bekezdése értelmében alkalmazandó Kp. 108. § (1) bekezdése szerint a Kúria a jogerős ítéletet - a bizonyítás és vizsgálat hivatalbóli elrendelésének körén kívül - csak a felülvizsgálati kérelem, a csatlakozó felülvizsgálati kérelem, és a felülvizsgálati ellenkérelem keretei között vizsgálhatja felül.
- [34] A Kúria rögzíti, hogy a felperes felülvizsgálati kérelmében nem támadta a jogerős ítélet eljárási határidő meghosszabbításával kapcsolatos döntését, így az nem volt a felülvizsgálati eljárás tárgya.
- [35] A Kúria emellett előrebecsátja, hogy a 2018. március 1-i megkeresésére 1.191.575 Ft adók módjára behajtandó köztartozás tárgyában folyt végrehajtási eljárásban a végrehajtási jog bejegyzése miatt előterjesztett kifogást elbíráló alperesi végzés ellen előterjesztett keresetet az elsőfokú bíróság a 37.K.31.250/2019/13. számú ítéletével elutasította, a Kúria a Kfv.I.35.640/2019/10. számú ítéletével a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. A 2016. december 2-i és 2018. május 31-i megkeresés folytán összesen 147.629 Ft adók módjára behajtandó köztartozás iránti végrehajtási jog bejegyzése ellen előterjesztett kifogást elbíráló, végleges alperesi végzés elleni keresetet elutasító 37.K.31.251/2019/15. számú ítéletet a Kúria a Kfv.I.35.642/2019/10. számú ítéletével szintén hatályában fenntartotta. A Kúria korábbi döntéseivel elbírált jogkérdések a jelen felülvizsgálati eljárás tárgyával azonosak voltak, ezért a Kúria korábbi döntéseiben foglaltakat teljeskörűen irányadónak tekintette.
- [36] A Kúria jelen ügyben hangsúlyozza, hogy az Avt. 5-6. §-aiban alapelveként mondja ki, hogy „A végrehajtási cselekmények sorrendjét, időpontját az adóhatóság e törvény keretei között maga határozza meg. A végrehajtási cselekmények közül azokat kell foganatosítani, amelyekkel a leghatékonyabban érhető el a végrehajtás célja, ugyanakkor az adósra nézve -

az arányosság elvének figyelembevételével - a legkisebb mértékű korlátozással jár.". Ezen alapelveknek valamennyi adóhatóság által foganatosított végrehajtói intézkedések megítélése során érvényesülniük kell. Mint ahogy azt az elsőfokú bíróság is rögzítette ítéletében, az Avt. 127. § (1) bekezdése szerint a törvény 2018. január 1-én lépett hatályba, és átmeneti rendelkezésként előírta a 128. § (1) bekezdésében, hogy - a (2) bekezdésben rögzített kivételektől eltekintve - a hatálybalépésekor folyamatban lévő végrehajtási eljárásokra is alkalmazni kell. A (2) bekezdés alapján a törvényt a 2017. december 31-ig foganatosított végrehajtási cselekmények ellen benyújtott jogorvoslati kérelmek elbírálása során nem kell alkalmazni. Figyelemmel arra, hogy a kifogás tárgyát képező ingatlanügyi hatósági megkeresésre 2018. november 7-én került sor, az Avt. rendelkezései a perben nem voltak mellőzhetők még azon indok alapján sem, hogy a behajtandó tartozások esedékessége a törvény hatályba lépése előtti időpontokra esett.

- [37] Az elsőfokú bíróság ítéletében rögzítettektől eltérően, az adók módjára behajtandó köztartozás esetén, a behajtást kérő hatóság megkeresésre induló végrehajtására is alkalmazandó az Avt. 111. § (1) bekezdés alapján az Avt. 16. § (1) bekezdés a) pontja, amely szerint a végrehajtási eljárás szünetel a fizetési kedvezmény iránti kérelem adóhatósághoz történő megérkezését követő naptól a kérelmet elbíráló döntés véglegessé válásának napjáig. Ennek azonban feltétele, hogy az adós fizetési kedvezmény iránti kérelmét a tartozás esedékességét követő 8 napon belül nyújtsa be. A felperes maga sem vitatta, hogy az érintett tartozásai 2016-2017 években váltak esedékessé, a lejárt teljesítési határidejű tartozások önkéntes megfizetésére a felperes fizetési felhívásokat is kapott az adóhatóságtól az ingatlana lefoglalása előtt, azonban ezeknek sem tett eleget. Az Avt. hivatkozott rendelkezése kifejezetten a tartozás esedékességének időpontjától, és nem a végrehajtásra már az adóhatóságnak átadott köztartozás mérséklésére előterjesztett kérelem elbírálásától számítja a határidőt a végrehajtást szüneteltető kérelem előterjesztése kapcsán. A szünetelés törvényes feltételeinek hiányában a 2018-ban előterjesztett kérelmek nem eredményezhették a végrehajtás szünetelését. Azok továbbítását illetően az adóhatóság által is elismert késedelem ugyan fennállt, de a végrehajtási kifogás elbírálására ez nem volt kihatással, így ez nem okozta az Air. 3. §-ában meghatározott jóhiszemű, megkülönböztetés nélküli és a jogszabályoknak megfelelő végrehajtási eljárás követelményének sérelmét.
- [38] Az adók módjára behajtandó köztartozások esetére az Avt. 30. § (2) bekezdésének alkalmazását, amely a 10.000 Ft-ot el nem érő tartozásokra a végrehajtás helyett fizetési felhívás kibocsátását írja elő, a 106. § (8) bekezdése kifejezetten kizárja, így a felperes tartozása behajtásának ezen módját az adóhatóság nem választhatta.
- [39] A tartozások összeszámításának kérdéséről a Kúria korábbi döntéseiben - az elsőfokú bírósággal azonos tartalommal - már állást foglalt, megállapítva, hogy az adós azonos jogosultat megillető, eltérő időpontokban esedékes fizetési kötelezettségeiről van szó. A végrehajtásra átadott fizetési kötelezettség nem bontható szét az eredeti jogcímek szerint, azt a tartozások összeszámításával kell meghatározni.
- [40] A perbeli tartozás sem érte el az 500.000 Ft-ot, azonban a Kúria Kfv.I.35.642/2019/10. számú ítéletében részletesen kifejtette, hogy a felperes által előadottak nem szolgálhatnak a helyszíni szemle eredményének cáfolatára, ennek következtében a felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy a végrehajtás alá vont ingatlan a lakhatását közvetlenül szolgálja, így az ingatlan foglálásának nem volt törvényes akadály.
- [41] A felperes felülvizsgálati kérelmében az Air. 5. §-a szerinti méltányos eljárás elvének sérelmét is állította. A felülvizsgálati eljárásban a Kúria a jogerős ítélet törvényességi felülvizsgálatát végzi, a közigazgatási eljárás ezen alapelve nem képezte az elsőfokú bírósági eljárás tárgyát, így annak vizsgálatára a Kúria előtti rendkívüli jogorvoslati során

törvényes lehetőség hiányában nem kerülhetett sor.

- [42] A Kúria mindezek alapján megállapította, hogy a jogerős ítélet nem sérti a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat, ezért a felülvizsgálati kérelemmel támadott részében a Kp. 121. (2) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [43] A Kúria az alperest megillető, a perköltség felszámítására szolgáló költségjegyzékről szóló 31/2017. (XII.27.) IM rendeletnek megfelelően igazolt felülvizsgálati perköltségének viselésére a Kp. 115. § (2) bekezdése, 99. § (3) bekezdése alkalmazásával, a Kp. 35. § (1) bekezdése szerint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 81. § (1) és (3) bekezdése alapján kötelezte a felperest.
- [44] A felülvizsgálati eljárási illeték a felperes személyes illetékmentességére tekintettel a Kp. 35. § (1) bekezdés folytán alkalmazandó Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.
- [45] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése értelmében alkalmazandó 107. § (1) bekezdése és a veszélyhelyzet ideje alatt érvényesülő egyes eljárásjogi intézkedésekről szóló 74/2020. (III. 31.) Korm. rendelet 41. § (1) bekezdése alapján alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2020. június 11.

Dr. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Stefancsik Márta sk. előadó bíró, Dr. Huber Gábor sk. bíró